

Kto powie mi jak – Kwiat Jabłoni

A stoję gdzieś pod niebem
Pod nogami piach
Mam podobno iść przed siebie
Chociaż nie wiem jak, oj nie wiem

Robię pierwszy krok
Muszę więc gdzieś dojść
Góra wielka, droga kręta
Trudno czasem iść, nie stękać

Chcę od razu wiedzieć
Na czym stoi świat
Jak poznawać siebie lepiej,
Jak nie potknąć się o Ciebie

Idąc byle jak...
Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak

Będziesz w pocie czoła
Walczyć o swój świat
Będziesz wodą żyć i chlebem
Myśleć będziesz nad swym celem

Tak podobno mówił on
Człowiekowi co
Zbłądził jedząc owoc wiedzy
Bo chciał wiedzieć co miał wiedzieć

Tak już w życiu bywa
Od zarania lat
Że kto winny musi być
Ten winny będzie choćby nie wiem jak

Starał się sam

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną...

Kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak
Ciągle brak